

54

5. maí

AUGLÝSING

um

staðfesting stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir Neskauptún í Norðfirði í Suður-Múlasýslu.

Samkvæmt lögum nr. 18, 20. október 1905, sbr. lög nr. 7, 18. maí 1920, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, er hjermeð staðfest eftirrituð lögreglusamþykkt fyrir Neskauptún í Norðfirði.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir

Neskauptún í Norðfirði í Suður-Múlasýslu.

I. KAFLI.

Um reglu og velsæmi á almannafari.

1. gr.

Mannsöfnuður eða uppþot, sem tálmar umferð á götu, vegi eða svæði, sem almenningur fer um, má ekki eiga sjer stað.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á götu, vegi, torgi, bryggju, við kirkjudy, samkomuhúsdyr eða annarsstaðar, þar sem almenningur fer um, þá skulu menn haga sjer eftir fyrirmælum lögregluvaldsins til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á alfaravegi eða annarsstaðar, þar sem almenningur fer um í kaup-túninu, má ekki fljúgast á, blístra, kalla, syngja hátt eða hafa í frammi annan hávaða eða óstjórnlegt og móðgandi háttalag, sem raskar friði og allsherjar reglu eða ónáðar á einhvern hátt þá, sem um fara eða í nánd búa.

4. gr.

Enginn má að ástæðulausu berja á dyr, glugga eða utan húsveggi, hringja dyrabjöllu eða aðhafast neitt það, er ónáðar eða móðgar húsbúendur,

5. gr.

54

5. maí

Enginn má skjóta úr byssu, riffli eða skambyssu, af boga eða öðrum skotvopnum, yfir götu eða á götu nje á svæði, sem almenningur fer um eða ætlað er til almennings nota, nje heldur kveikja í púðri, olíu, bensíni eða öðrum eldfinum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sjer steinum, glerbrotum, snjókögglum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara. Nauðsynlegar sprengingar má aðeins gera, við götur, torg eða á almannafæri, með leyfi lögreglustjóra, og skal atíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina hver framkvæmi verkið, enda er á þess manns ábyrgð, að allrar varúðar sje gætt.

6. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sje á leið til eða frá grímudansleik eða álfadans, ekki heldur í búningi, sem misbýður velsæmi eða raskar almenmri reglu.

Einnig er bannað að sýna af sjer hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gegna þarfinda sinna á hneykslanlegan hátt.

7. gr.

Druknum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga, eða eru með óspektir á almannafæri, skal ráðstafa á tryggilegan hátt þar til þeir koma til sjálfs sín aftur. Þeim mönnum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafað á sama hátt þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjарfriði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur verslunarlóðarinnar eða svo nærri henni, að hneyksli veti valdið, eigi heldur nærri skipum, er á höfninni liggja, ef það getur hneyksli valdið. Enginn má heldur baða sig í lækjum þeim, sem notaðir eru sem vatnsból manna; ofan við slík vatnsból má heldur ekki þvo fatnað eða neitt annað, sem spillir vatnsbólínu.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er utan dyra á hinu löggilta verslunarsvæði kaup-túnins, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis, ef lögregluvaldið krefst þess.

10. gr.

Lögregluvaldið getur, að viðlögðum sektum, krafið sjer til aðstoðar sjerhyvern fulltíða karlmann, sem nærstaddur er, ef þarf að afstýra óspektum eða

- 54** annari óreglu á almannafæri, eða til að hadsama þá, sem óspektum valda og
 5. maí eru allir skyldir að hlýða því boði, en heimting eiga slíkir menn á fullum bót-
 um úr hreppssjóði fyrir tjón, er þeir verða fyrir á fatnaði við slík tækifæri,
 en hreppssjóður á heimtingu á endurgreiðslu frá hinum seka.

II. KAFLI.

Ákvæði um að gera umferðina greiða.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur rjála neitt við opinberar eignir í hreppnum.

12. gr.

Án leyfis lögreglunnar má enginn setjast að á götu eða almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu.

Enginn má án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns láta fyrirberast á umgirtu svæði eða öðrum stöðum þar sem gengið er inn í hús eða garða, nje fara inn í hús manna í óleyfi.

13. gr.

Á almannafæri má enginn leggja, hengja upp nje setja neitt, sem tálmar umferð manna, hvort heldur það eru vörur eða annað. Þó mega þeir, sem flytja vörur eða aðrar nauðsynjar heim til sín og ekki geta lagt þær á eigin lóð, leggja þesskonar frá sjer meðan á flutningnum stendur, en þeim ber að gæta þess að gera öðrum sem minstan farartálma. Vagnar og önnur flutningatæki mega aldrei standa á götu eða stræti lengur en á meðan þau eru fyllt eða losuð og aldrei mega slík tæki standa þvert yfir götu, heldur skal altaf þess gætt að þau standi langs eftir götu og sem næst götubrún.

14. gr.

Á götu eða annarsstaðar á almannafæri, má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjótt, telgja trje, járna hesta eða því um líkt. Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sängurföt, eða hengja til þerris á götu, torgi eða öðru almannafæri þvott eða annað.

15. gr.

Engum, sem ekki er fullra 14 ára að aldri má trúá fyrir sleða, vagni eða kerru, sem hestur dregur, eða flutningstækjum, sem knúð eru með vjelaafli.

16. gr.

Þeir, sem riða eða aka um götur eða stræti, skulu viðhafa alla varúð, og

er öllum bannað að ríða eða aka nema fót fyrir fót meðfram húsum og fyrir götuhorn eða út og inn um port eða garðshlið.

54
5. maí

Svo er og stranglega bannað að ríða harðara en hægt tölt á götum kaup-túnsins, og eru þeir, sem ríða eða aka, skyldir til að gera fótgangandi fólki, sem á undan þeim fara, viðvart í tæka tíð.

Fælna hesta má ekki nota fyrir vagna eða sleða. Auk þess mega hvorki fælnir nje slægir hestar ganga lausir um göturnar.

Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á götu, vegi eða almannafæri í kaптúninu nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

17. gr.

Menn, sem mætast á götu, hvort sem þeir eru gangandi, ríðandi, akandi eða hjólandi, víki til vinstri handar hvor fyrir öðrum.

18. gr.

Hjólréiðamenn skulu fara hægt og gætilega um göturnar, svo og þeir er aka fartækjum, sem knúð eru með vjelaafli, og skulu þeir ætíð hafa bjöllur eða lúðra á fartækjum sínum og gæta þess að gera aðvart í tæka tíð þeim, sem á undan fara, og ætíð hringja eða blása í lúður áður þeir fara fyrir götuhorn eða framhjá dyrum, er liggja nærri götu.

Ennfremur er þeim skylt að hafa luktir á slíkum fartækjum og kveikja á þeim, ef þeir eru á ferð frá því fer að skyggja á kvöldin og þar til orðið er bjart að morgni.

19. gr.

Menn, sem bera orf og ljá um göturnar eða á öðru almannafæri, skulu hafa það sitt í hvoru lagi.

20. gr.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kaup-túnsins og aldrei má siga hundum á skepnur nærri götu.

Enginn má láta hans eða aðra alifugla gæslulausa svo að þeir geti gert öðrum óskunda eða fari inn í umgirt svæði manna eða garða.

Hestar í kaптúninu, ef þeir eru þar staddir, skulu ætíð hýstir um nætur á vetrin í vondum veðrum.

21. gr.

Naut, sem farið er með um göturnar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi og að minsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti árs gömlu eða eldra. Ekki mega naut standa úti á götu eða stræti gæslulaust. Ef hreppsnefnd eða lögreglustjóra þykir ástæða til, má banna að láta naut ganga laus með kúm hrepps-búa.

54

5. maí

22. gr.

Engin má siga hundi á annan eða láta fyrirfarast að aftra þess, þegar hann verður var við að hundur ræðst á mann.

Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur eða elta skepnur út um haga, eru rjettðræpir hvar sem þeir sjást úti. Hundar mega ekki vera lausir úti um nætur svo nokkru ónæði valdi íbúum kaupsinsins.

Flækingshunda, sem ekki eru í eign eða umsjá neins manns, getur lögreglustjóri látið handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja sólarhringa og borgi áfallinn kostnað, skal lóga slíkum hundum ef enginn vill taka þá að sjer.

23. gr.

Það er á ábyrgð eiganda að sauðfje, geitfje eða aðrir gripir þeirra geri engan skaða eða óskunda í kaupsinum, hvorki skemmi neitt eða fari inn í umgirt svæði, tún, matjurta eða skrudgarða, enda getur tjónþoli handsamað slíka gripi til bráðabirgða, en þá skal hann strax skýra lögreglustjóra frá handsömuninni og öðrum málavöxtum.

Geitfje má ekki ganga laust innan takmarka Neshrepps yfir sumarmanuðina.

24. gr.

Ekkert það má hafa í gluggum við götu, er niður getur fallið og valdið skaða þeim, er um fara, ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsnum uppi er skaða getur valdið vegfarendum, enda bera eigendur og umráðamenn húsanna alla ábyrgð á skaða þeim er stafar af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

25. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg hreppsins nje raska þeim á nokkurn hátt nema hann hafi til þess leyfi veganeftndar og samþykki lögreglustjóra. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig að sem minstur farartálmi sje að og ætíð skal þess gætt að vegfarendur sjeu varaðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, frá því fer að skyggja á kvöldin og þar til albjart er að morgni, að öðru leyti gerir veganeftnd og lögreglustjóri þær ráðstafanir er þurfa þykir til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur veganeftnd eða lögreglustjóri eða bæði í sameiningu, látið ljúka verkinu eða sett götu eða torg í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

26. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur að götu, stræti eða svæði, sem

almenníngur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra frá áður en verkið byrjar og haga sjer eftir þeim fyrirmælum, sem hann setur til þess að afstýra farar-
tálma eða hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. 54
5. maí

Verkfari eða verkefni má ekki leggja frá sjer á götu eða almannaferi, nema þar, sem lögreglustjóri leyfir og skal það aldrei látið liggja þar lengur en brýn nauðsyn krefur. Mold, mól, leyfar af verkefni og annað, er frá byggingunni stafar, skal eigandinn færa burt þegar húsgjörðinni er svo langt komið, eða verki því, sem unnið er að, að þessu verði við komið.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er flutt í burt án þess annað sje sett í staðinn, og er þá eiganda eða umboðsmanni hans skylt að ganga svo frá rústunum að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

27. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður við húsasmíðar eða viðgjörðir, eða önnur mannvirki skal gera nægilega traust. Heimilt er lögreglunni að gjöra ráðstafanir hjer að lútandi. Brot gegn ákvæðum þessum eða fyrirskipunum lögreglunnar, eru á ábyrgð þess, er verkið vinnur eða annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

28. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota vera áreiðanlegir menn. Sama ábyrgð hvílir á eigendum, umráðamönnum og þeim er verkið framkvæmir og á brotum gegn 27. grein.

29. gr.

Sporbrautir, sem liggja eftir götu endilangt eða yfir, skulu því aðeins leyfðar, að þar að dómi veganeftndar sjeu taldar nauðsynlegar; skulu allar slíkar sporbrautir feldar niður í veginn þannig, að þar valdi ekki farartálma fyrir vegfarendur.

Þar sem sporbrautir liggja eftir götu eða yfir, skulu þeir, er með vagnana fara, gæta þess, að ekki hljótist tjón af, enda er slíkt á ábyrgð eigenda eða umráðamanna og þeirra, sem með fara þá er slys ber að höndum. Geti sá, er með vagninn fer, ekki bætt tjónið, ber eiganda eða umráðamanni að gera það.

30. gr.

Þakjárn, sem notað er yfir fiskistakka, skal bundið eða á annan hátt fest svo vel, að það fjúki ekki í stormi.

Bannað er að hafa þakjárn eða parta af þakjárn, laust úti og hafa eigendur ábyrgð á, að slíkt ekki fjúki öðrum til tjóns eða meiðsla. Sama gildir og

- 54 um spýtnarusl og annað þessháttar, sem meiðslum eða skemdum getur valdið, ef fýkur.

31. gr.

Báta eða annað má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur veganefnd og lögreglustjóri, eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns, ef hann ekki gerir það sjálfur eftir að hafa verið aðvaraður.

III. KAFLI.

Um friðun almennings eigna.

32. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka eða á annan hátt spilla eignum kaupþúnsins, hvort heldur það eru vegir, vatnsból manna, byggingar, rafáhöld, rafþræðir eða annað, sem ætlað er til almennings nota.

33. gr.

Enginn má rispa, mála, tjarga nje skrifa á hús manna eða girðingar neitt það, er hneyksli getur valdið, skemdum eða óþrýði á húsum manna eða mannvirkjum. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti eða tún; það er og bannað að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær nema með leyfi eiganda.

Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum kaupþúnsbúa; komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

34. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, matjurtagörðum eða skrudgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt; ekki má heldur skemma plöntur nje á nokkurn hátt spilla neinu í grafreit kaupþúnsins eða saurga hann á nokkurn hátt.

IV. KAFLI.

Um reglu á veitingastöðum og almennum skemtistöðum.

35. gr.

Hverjum, sem hefir veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera alt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

36. gr.

54
5. maí

Á veitingastað má enginn sýna af sjer ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun.

37. gr.

Veitingahúsum, knattborðsstofum og öðrum slíkum skemtistöðum öllum skal lokað eigi síðar en kl. 11 að kvöldi og allir gestir farnir þaðan fyrir kl. 11½. Þó nær þetta ákvæði ekki til næturgesta á gistiúsum.

Fjelögum, sem lögreglustjóri þekkir, er með leyfi hans heimilt að hafa þar dansleika eða aðrar skemtanir, sem eigi eru bundnar við neinn vissan tíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en fjelagsmenn og gestir þeirra. Hið sama gildir og um samsæti einstakra tiltekinna manna.

38. gr.

Eigi má halda openbera sjónleiki, samsöngva, einsöngva, hljómleika hlutaveltur, myndasýningar, dansleiki fyrir almenning eða aðrar slíkar samkomur án leyfis lögreglustjóra. Sje slíkt leyfi veitt, skal það bundið því skilyrði að hlýtt sje fyrirmælum um skemtanaskatt samkvæmt þar að lútandi reglugjörð fyrir Neshrepp.

Leyfishafi skal auk þess skyldur að hlýða þeim fyrirmælum er lögreglan kann að setja til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti.

Leyfishafa er og skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræsting og hreinlæti í húsrúminu, enda skal það ætíð nýræst þá er samkoma byrjar og nægileg hrákaflát til staðar.

39. gr.

Á opinberum samkomum mega áheyrendur eða áhorfendur ekki trufla samkomuna með ósæmilegu látbragði eða hávaða, þannig að aðrir geti ekki notið þess er fram fer.

40. gr.

Í húsum þeim, sem opinberar samkomur eru haldnar í svo sem myndasýningar, sjónleikir, hljómleikar eða samsöngur, eða annað þess háttar, skulu vera að minsta kosti tvennar dyr til útgöngu og skulu hurðirnar falla út.

41. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra, eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða „lífandi“ myndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær ef hann álitur þær koma í bága við velsæmistilfinningu manna.

Hann getur og bannað, ef honum sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

54

5. maí

42. gr.

Þá er samkoma stendur yfir fram á nótt, skulu þeir eða sá, sem fyrir henni stendur, láta gæta allrar varúðar við eldhættu, og ef enginn býr í húsinu skal fullvissa sig um, áður en skilið er við það, að ekki sje neinstaðar í því óslöktur eldur.

43. gr.

Sjerhverjum, sem sjúklinga hefir á heimili sínu, er heimilt að fá bannað að almennar samkomur, sem háreisti geta valdið, sjeu haldnar svo nærri húsi hans að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

44. gr.

Auglýsingar má ekki festa á íbúðarhús manna án þeirra leyfis, ekki má heldur festa upp auglýsingar með járnnöglum eða öðrum nöglum á eignir manna nema með leyfi þeirra. Þeir er festa upp auglýsingar skulu ætíð taka þær niður þá er þær hafa náð tilgangi sínum. Opinberar auglýsingar má enginn taka niður í óleyfi, eða skemma.

V. KAFLI.

Um samgöngur við skip.

45. gr.

Lögreglustjóri hefir heimild til, ef hann álítur þess þörf, til tryggingar góðri reglu og velsæmi, að gefa út fyrirskipanir og bönn gegn samgöngum við skip er koma frá útlöndum eða eru útlend, en skýra skal hann þegar í stað stjórnarráðinu frá slíkum fyrirskipunum og bönnum.

VI. KAFLI.

Um börn á götum kaupþúsins.

46. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um að tilhlýðilegt eftirlit sje haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri síðar en kl. 8 á tímabilinu frá 14. september til 14. maí og ekki seinna en kl. 10 frá 14. maí til 14. september, nema þau sjeu í fylgd með fullorðnum.

VII. KAFLI.

Um alment hreinlæti og þrifnað.

47. gr.

Heilbrigðisnefndin hefir eftirlit með öllu því, sem að almennum þrifnaði

lýtur, eftir þeim ákvæðum, sem þar um eru sett eða kunna að verða sett með heilbrigðissamþykkt fyrir kaптúnið eða samkvæmt henni.

54
5. maí

48. gr.

Skepnun má ekki slátra á eða við götu eða öðru almannafæri, heldur skal það gert að húsabaki eða innan girðingar, og skal þess vandlega gætt að skepnur geti ekki sjeð blóðvöllinn.

Þá er slátrun er lokið, skal þrifa til á blóðvellingum, og hann hreinsaður, alt flutt burt af honum er til óþrifnaðar er og gengið frá því svo að hvergi valdi óþrifnaði. Sulli og þessháttar skal brenna.

Búfje skal deytt á löglegan hátt.

49. gr.

Stampa, opnar tunnur, fót eða önnur slík ílát, með lifur, grút, slori eða þvílíku má ekki láta standa á almannafæri nje nokkuð annað, laust eða í ílátum, sem ódaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

Ekki má heldur pott- eða steinbræða lifur eða grút, nje setja upp nýjar lifrarbræðslur neinstaðar í kaптúninu utan við hús Friðriks Jónssonar á Strönd, svo nærri húsum að ódaun geti lagt af að húsum manna eða alfaravegi.

50. gr.

Bannað er að hella skólpi, sem fiskur eða annað hefir verið þvegið úr, á götu eða almannafæri, ekki má heldur hella þar eða skilja eftir neitt það, er óþrifnaði veldur. Í ræsi og rennur meðfram vegi má ekki setja neitt það, er óþrifnaði getur valdið.

Ösku og öðru er frá húsum fellur skal komið fyrir þannig, að það ekki valdi skemdum eða óþrifnaði, og aldrei, hvorki sumar nje vetur, má skilja slíkt eftir nærri alfaravegum nje setja það á annars manns lóð.

For, slor og annað þvílíkt skal jafnan flytja í heldum ílátum eða vögn- um um götur kaптúnsins, og skal sá, er flytur eða sá sem á, hreinsa upp ef niður á götuna fer og varðar sektum ef út af er brugðið.

51. gr.

Ekkert hús, eða herbergi í íbúðarhúsum í kaптúninu má vera svo sett af mönnum eða útbúið, að heilbrigði þeirra sje hætta búin, en hvort svo sje ákveður heilbrigðisnefnd.

52. gr.

Við öll íbúðarhús í kaптúninu skal vera salerni er sje svo tryggilega umbúið að ekki stafi óþrifnaður af, en hvort svo sje skal heilbrigðisnefnd skera úr. Sje misbrestur á þessu getur lögreglustjóri, að viðlögðum dagsektum, er eigi sjeu undir 2 krónum, þvingað menn til að setja salerni eða lagfæra salerni við hús sín.

VIII. KAFLI.

Um hreinsun reykháfa.

53. gr.

Húsráðendur skulu tvisvar á ári láta sótara kaupsinsins hreinsa reykháfa í húsum sínum og skal það gert fyrir miðjan maí og miðjan nóvember.

IX. Kaflí.

Um tryggingu fyrir hættum.

54. gr.

Vatnsból skulu vera vel byrgð eða svo traustlega að engum, hvorki mönnum nje skepnum stafi hætta af þó yfir þau sje farið. Brunnar skulu vera lokaðir með lás svo tryggilega að börn geti ekki opnað.

55. gr.

Safngryfjur skulu vera þaktar svo ekki geti stafað hætta af þeim.

56. gr.

Ístjarnir og aðrar tjarnir, sem eru inni í kaupsínum eða svo nærri því að börn komist að, skulu vera tryggilega umgirtar svo börn komist ekki að þeim.

57. gr.

Mannvirki og annað, sem ótalið er í 54., 55. og 56. grein, en nokkur hætta getur stafað af mönnum eða dýrum, skal vera svo tryggilega umbúið að engin hætta geti af stafað að dómi hreppsnefndar og lögreglustjóra.

Ef eigandi eða umráðamaður lætur farast fyrir, eftir boði hreppsnefndar eða lögreglustjóra, að gera slík mannvirki og um ræðir í þessum kafla, svo tryggilega að hættalaus sjeu, má hreppsnefnd eða lögreglustjóri láta gera það á hans kostnað.

X. KAFLI.

Um staðgildi samþyktarinnar, hegningarákvæði o. fl.

58. gr.

Samþykkt þessi nær yfir Neshrepp í Norðfirði í Suður-Múlasýslu.

59. gr.

Brot gegn lögreglusamþykkt þessari varðar sektum allt að 500 krónum ef ekki liggur þyngri hegning við að lögum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón for-

eldra eða umráðamanna er ganga barninu í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina en ekki barninu.

54
5. maí

60. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykkt þessari, eða fyrirskipun lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið gera það. Kostnað við þetta, og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir eða gera lætur til þess að hindra brot gegn því sem bannað er í samþykkt þessari, greiðist af þeim, sem brýtur. Ef hlutaðeigandi reynist ekki fær um að borga kostnaðinn, greiðist hann úr hreppssjóði.

61. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr sveitarsjóði.

62. gr.

Mál, sem rísa út af samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í hreppssjóð.

63. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi hinn 1. júní 1925.

Samþykkt þessi, sem er samin og samþykkt samkvæmt lögum nr. 18, 20. október 1905, sbr. lög nr. 7, 18. maí 1920, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júní 1925.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 5. maí 1925.

Jón Magnússon.

St. Gunnlaugsson.